

Óvanliga drúgt orðaskifti um skúlaverkfallið:

Loys nú trætuna, Eilíf!

Fyrirspurningurinn hjá Signari á Brúnni til Eilíf Samuelson, landsstýrismanninn í skulamálum, um verkfallið í miðnámskúlunum, fekk eina óvanliga drúga umrøðu í tinginum í gjár. Meiri enn fullsettu áhoyraraplássini hildu neyvan tingmonnum aftur, og ofta bar orðaskiftið brá av lifran fyri næmingunum

LEO POULSEN

Stúvstappaðu áhoyraraplássini gjørdur helst sít til, at orðaskiftið um svarið hjá Eilíf Samuelson gjørdist ógvuliga drúgt. Tveir og ein hálvan tíma vardi tað.

Signar á Brúnni hevði spurt Eilíf Samuelson, hvør orsök var til, at umleið 900 næmingar í HF- og studentaskúlunum ikki sleppa í skúla aftur, nú ið skúlarnir hava spart ta upphædd, ið landsstýrið kravdi skuldi sparast.

Svarið hjá Eilífi var drúgt, men kortini bert ein gjøgnumgongd av gongdini í málinum. Sostatt fekk einki ítøkilig at vita frá landsstýrismanninum í fyrsta umfari, um hvør orsök var til framhaldandi verkfallið var. Hetta kom tó fram seinna, tá Eilíf í einum av sínum fimm umföllum á røðara-

pallinum visti á, at Yrkisfelagið hjá HF- og studentaskúlalærarunum var ótrúliga tungt at dansa við, og tí stóð aftur í botni, tó at ein avtala annars var komin undir land, partanna millum.

Er peningurin spardur?

Svarið var sum nevnt ikki nøktandi í fyrstu syftu, og tí spurdi Signar á Brúnni aftur, hvørjar ætlanir landsstýrið hevði við málinum. Tjódvældistingsmaðurin visti á, at nú var enn ein vika gingin, og úrslitið fór nú at gerast, at næmingar fóru ikki upp til próvtøku. Spurningurinn var so, um næmingarnir kundu seta fram endurgjaldskrav fyri eitt spilt ár, og í so fall imóti hvørjum?

Jákup Joensen visti á, at landsstýrismaðurin hevði

ikki svarað spurninginum. Hann visti á, at landsstýrið hevur ábyrgdina av, at anarki og lógloysi ikki valdar á skúlunum. Eisini vildi Jákup Joensen hava at vita, um peningurin veruliga var spardur. Yrkisfelagið hevði greitt boða frá, at teir sannlíka ikki væntaðu at verða afturhildnir í løn, og tá landsstýrið sostatt framvegis hevði hesar lønarútreiðslur, hvar var so spurningin.

Haldið á til semja er fingin

Óli Jacobsen segði, at Yrkisfelagið var amatørkent. Teir søgdu upp avtalur, ið binda teir, men ikki avtalur, ið binda landsstýrið. Soleiðis virka sáttmálar og samráðingar ikki. Óli visti á, at hann sjálvur hevði 30 ára royndir við samráðingum, og hann helt, at eitt

so banalt mál átti at verið loyst meiri siviliserað.

Ofta draga samráðingar út, men verður ikki givist í hálvum gekki, ber nærum altíð til at mýkja málini so mikið, at ein loysn fekk. Hann dugdi tí als ikki at skilja Yrkisfelagið, tá teir kundu avlýsa samráðingar, tí teir orkaðu ikki at samráðast. Og hetta eftir eitt samráðingarmfar, ið bert hevði vart einar 12 tímar.

Hesa somu áskoðan høvdu fleiri aðrir tingmenn, og heittu teir eisini á landsstýrismannin um at boða Yrkisfelagnum til fundar og sita har, til ein semja var fingin.

Prinsippmál

Finnbogi Isakson ásaðnaði, at lögtingið ikki var nakar semingsstovnur, men kortini kundi ein gera sær sínar tankar um málið. Hann segði, at svarið frá Eilífi var ikki nakað svar, men bert ein gjøgnumgongd av málinum, sum nú var broytt frá einum máli um sparringar til eitt prinsippmál um leiðslurættin á skúlaøkinum.

Og her var einki at tvísta um: leiðslurætturin liggur í síðsta enda hjá landsstýrismanninum. Men tá nú málið við sparringunum var rokkið, og framvegis eingin semja var fingin, kundi talan nú bert vera um stoltleika.

Bjarni Djurholm úr Fólkaflakkinum visti á, at næmingarnir vóru tapararnir í málinum. Hann metti tað lítið sømiligt, at eitt so lítið mál, sum í veruleikanum snúði seg um fyra næmingar, ið vóru komnir í klemmu, skuldi halda 900 øðrum næmingum frá at sleppa í skúla.

Flest allir tingmenn heittu á Eilíf Samuelson um at fáa loyst trætuna við Yrkisfelagið hjá HF- og Studentaskúlalærarum

Bjarni visti eisini á, at hóast 24 næmingar í hvørjum flokki var eitt stórt tal, so hevði Yrkisfelagið víst lítlan vilja at loysa málið. Hann segði, at tað var heilt burtur við av Yrkisfelagnum at draga aðrar spurningar inn í hetta málið, samstundis sum hann heitti á landsstýrismannin um nú ikki at ganga í smáum skóm. Landsstýrið skyldar ikki Yrkisfelagnum nakað, men næmingunum.

Avtala var undirskrivað

Eilíf Samuelson viðgækk, at næmingarnir merktu sviðan av ósemmuni. Um tað bert hevði verið eitt stríð millum landsstýrið og Yrkisfelagið, so kundi tað verið tað, tað var. Men tað syrgiliga var, at næmingarnir vóru gíslar í málinum.

Landsstýrismaðurin visti eisini á, at landsstýrið hevði

víst ein vilja at loysa málið. Ein avtala var fingin í lag, og eisini undirskrivað. Ein avtala, ið greitt segði, at flokkarnir við HF- og studentaskúlan á Kambsdali kundu halda fram sum framman undan, men at limirnir í Yrkisfelagnum høvdu avvíst hesa semju.

Hann harmaðist eisini, at Yrkisfelagið hvørki vildi hava gerðarrætt at avgera málið, ella semingsmann upp í samráðingarnar. Orðskirnir til hetta vóru, at Yrkisfelagið ikki vildi «risikera» at tapa ein úrskurð í gerðarrættinum.

Men samanum tikið kann sigast, at lögtingið var samt um, at nú mátti ein semja fáast á trætuni, ongatið ov skjótt, og allir flokkar heittu á landsstýrismannin um at gera alt fyri, at næmingarnir sluppu aftur í skúla – helst tann dag í dag.

Verður endurgjaldskrav reist

Hvør skal so gjalda

Nakað av kjaki stóðst av, at verkfallið á miðnámskúlunum var so nógv útligið, at talan saktans kundi gerast um eitt endurgjaldskrav frá næmingunum

LEO POULSEN

Fleiri av røðarunum í tinginum í gjár vóru inni á spurninginum um, hvørt næmingarnir kundu reisa endurgjaldskrav fyri mista skúlatíð.

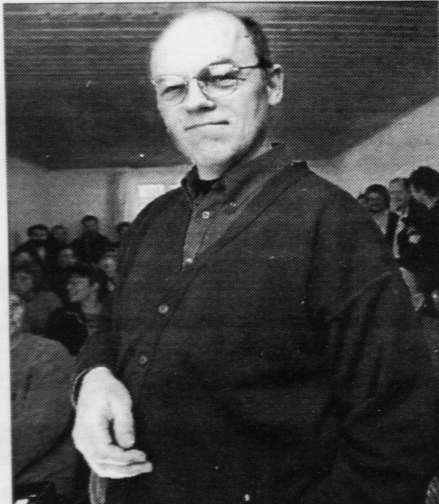
Málið var í veruleikanum tað, at av tí at næmingarnir nú høvdu mist so nógv skúlatíð var ivasamt, um teir fóru at standa próvtøkurnar – ella um teir í heila tikið fóru upp til hesar próvtøkur.

Undir øllum umstøðum kann fyra vikur langa verkfallið nú hava ført til, at fleiri av næmingunum falla frá, og tískil hava spilt burtur eitt heilt ár. Tí í so fall má metast, at fyrra hálvár av skúlaárinum er gingið til púra onga nyttu, samstundis sum næmingarnir standa við einum seinna hálvári, sum teir als ikki kunnu brúka til nakað.

Landsstýrið ella Yrkisfelagið

Jógvan Djurhuus var inni á hesum sama og visti á, at eitt møguligt endurgjaldskrav mátti enda hjá landsstýrismanninum, tí hvar aðrastaðni skuldi eitt slíkt annars fara.

Men hvørki Bjørn á Heygum ella Bjarni Djurholm vóru samdir í hesum. Seinna

Verður endurgjaldskrav reist, er spurningurinn hvør skal gjalda: Eilíf Samuelson ella Snorri Fjalsbak

nevndi visti á, at tað var Yrkisfelagið, ið ikki vildi mæta á samráðingarfundi, og tískil var høvuðsorsøkin til, at ein stórir partur av skúlaverkinum nú hevur ligið stillur í fyra vikur.

Jógvan Djurhuus visti á,

at landsstýrið í síðsta enda hevur ábyrgd av skúlaverkinum, og tí mátti eitt endurgjaldskrav sjálfandi enda á landsstýrismanninum. Um so landsstýrið kravdi peningin aftur frá Yrkisfelagnum, var ein onnur søga.

Tordur Niclasen um misálit á Eilíf:

Fyrstu reglurnar eru longu skrivaðar

LEO POULSEN

Eisini Tordur Niclasen úr Miðflokkinum nýtti høvið at siga sína hugsan um verkfallið á miðnámskúlunum.

Tordur flíst á, at sambandið partanna millum ikki var hildið viðlíka eftir at Yrkisfelagið hevði sagt seg ikki kunna taka undir við ætlaðu samanleggingini av tveimum studentaskúlum við skúlan á Kambsdali.

Miðflokkamaðurin metti, at Eilíf Samuelson als

hann á, at landsstýrismaðurin longu 18. desember 1997 visti, ella burdi vita, at málið kundi fara so langt, sum tað nú er komið.

Tordur flíst á, at sambandið partanna millum ikki var hildið viðlíka eftir at Yrkisfelagið hevði sagt seg ikki kunna taka undir við ætlaðu samanleggingini av tveimum studentaskúlum við skúlan á Kambsdali. Miðflokkamaðurin metti, at Eilíf Samuelson als

ikki hevði livað upp til tað ábyrgd, ið ein landsstýrismaður átti at vísa. Samstundis ráddi Tordur Eilífi til, at fáa eina loysn á málinum, tí hann skuldi ikki kenna seg alt ov tryggan í landsstýrissessinum.

– Fyrstu tiggju reglurnar í misálitinum til landsstýrismannin í skulamálum eru longu skrivaðar, segði Tordur Niclasen, tingmaður fyri Miðflokkinn at enda í viðmerkingum sínum.